

er ganske minimalt i Forhold til, hvad det afsætter til de store omliggende Lande, Tyskland, England o. s. v. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det er rigtigt).

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Værditoldens Indførelse staar jeg paa det Standpunkt, at jeg betragter det som dette Toldlovsforslags betydningsfuldeste Fremskridt. Jeg beklager, at Gennemførelsen er saa ujævn, og at det har været nødvendigt at gaa til en saadan Mængde af Toldpositioner. Jeg ved nok, at den ærede Ordfører for Venstre har fundet et Forsvar for Specialiseringen af Toldloven, men under Værditoldsystemet vilde det dog netop være muligt at gaa til en Forenkling af Toldsystemet, at komme bort fra de mange Satser. Ikke desto mindre byder dette Toldforslag en Forøgelse af Positionernes Antal fra 301 til 348; forrige Gang gik de op fra 240 til 301. Dette gør Behandlingen af hele Toldloven, af Spørgsmaalet om, under hvilken Værdisats de forskellige Varer skal fortoldes, yderligt vanskelig og vil sikkert medføre, at Værditoldsystemets Indførelse ikke kommer til at betyde det, som Værditoldens mere bestemte Gennemførelse vilde kunne betyde: en stor Reduktion af hele Toldapparatet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister under denne Toldlov ikke kan spare noget af det store Toldvæsensapparat, hvilket en mere bestemt og enkel Anvendelse af Værditolden vilde have kunnet medføre.

Jeg maa ogsaa sige, at det maa være forbeholdt Udvalgsbehandlingen at undersøge, om ikke flere Satser kan inddrages under Værditolden. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Drachmann, hvis hele Bestræbelse vilde gaa ud paa at flytte fra Værditold over til Vægttold, vil vore Bestræbelser gaa i Retning af at faa flere af Vægttoldsatserne flyttet over til Værditolden. Under Behandlingen af dette vilde jeg ogsaa gerne høre de endelige og afgørende Argumenter for, at man ikke har kunnet anvende Værditold paa de tilbageblivende rene Finanstoldsatser. Paa Kaffe, Te, Ris, Sago og Vin har man bevaret Vægttold eller for Vinens Vedkommende Rumfangstold. Dette medfører aabenbare Urimeligheder. For at tage f. Eks. Kaffe og Te er der jo dér saadanne Spillerum i Vareprisen, at en Gennemførelse af Værditolden, hvis man overhovedet vil beholde disse Finanstoldsatser, vilde betyde overmaade meget. Overfor en Vare som Te, der repræsenterer baade den yderste Forfinelse og Luksus og den ganske almindelige Fornødenhed, er alle de Argumenter, som taler for Indførelsen af Værditold, i høj Grad anvendelige. Og an-

gaaende Vin er der allerede til de forskellige Partier fremsendt en Redegørelse fra en Vinhandler, som viser, at Overgangen fra den kombinerede Vægt- eller Rumfangstold paa Vin gennem Tillægs-Værdiskatten, som vi hidtil har haft, til en ren Rumfangstold betyder en afgørende Fordyrelse af den billigere Vin. Det er overmaade uheldigt. Hele Indførelsen af Vintolden paa det nuværende Toldlovsforslag betegner efter min Opfattelse et stort Tilbageskridt i Forhold til den nuværende Tilstand, hvor Vinen væsentlig beskattes efter sin Værdi og beskattes paa nogenlunde rimelig Maade i Forhold til den indenlandske Produktion af alkoholiske Varer, medens den nu vil blive begunstiget af Grunde, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen antydede, men som ikke var tilstrækkelig overbevisende, og samtidig behandlet paa en saadan Maade, at man paa mange Punkter vil komme til at belaste den billige Vare fremfor den dyre; det Eksempel, som var nævnt, var en Lissabonvin og en Oportovin.

Om Værditoldens Indflydelse paa de enkelte Satser har jeg allerede gjort nogle Bemærkninger, da jeg nævnte Manufakturhandelens særlige Forhold. Jeg skal saa kun om Luksustoldsatserne sige, at medens man, saa længe man har Told, vel godt kan begrunde, at man søger at lægge en højere Toldsats paa de Luksusvarer, som er enten absolut uforholdne, eller som væsentlig kun er de velstaendes Forbrug, saa medfører Luksustoldsatserne, navnlig de meget høje, det, som den ærede Ordfører for Venstre Hr. N. P. Jensen kaldte den sekundære Virkning, at der bliver en Beskyttelsesmulighed, og i Ly af disse Luksustoldsatser, som vi midlertidigt indførte, vil der, hvis de nu bliver varige, meget let være Rum for Opklækning af en Luksusindustri her i Landet. Og højst besynderligt vilde det dog være, hvis vi fulgte en Toldpolitik, som nægtede Muligheden for de almindelige Industriers Opvækst, men gav et særligt Raaderum for de begrænsede Luksusindustrier. Man har derfor ofte, naar der var Tale om Luksustoldsatser, talt om Nødvendigheden af at ledsage dem med en indenlandsk Afgift paa den tilsvarende Produktion. Og det er ogsaa meget muligt, at det bliver nødvendigt. Paa et enkelt Omraade har den højtærede Minister taget Hensyn dertil ved en Beskatning af Silken ogsaa indenfor Landet. Det er allerede nævnt, at en høj Luksustold paa Sølvarer giver den paagældende danske Industri en ganske urimelig, pludselig Beskyttelse. Og denne Industri har netop, fordi den har haft et kunstnerisk Præg, ikke haft nogen Vanskelighed ved at klare sig hidtil.